PETRUS LOMBARDUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 160v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

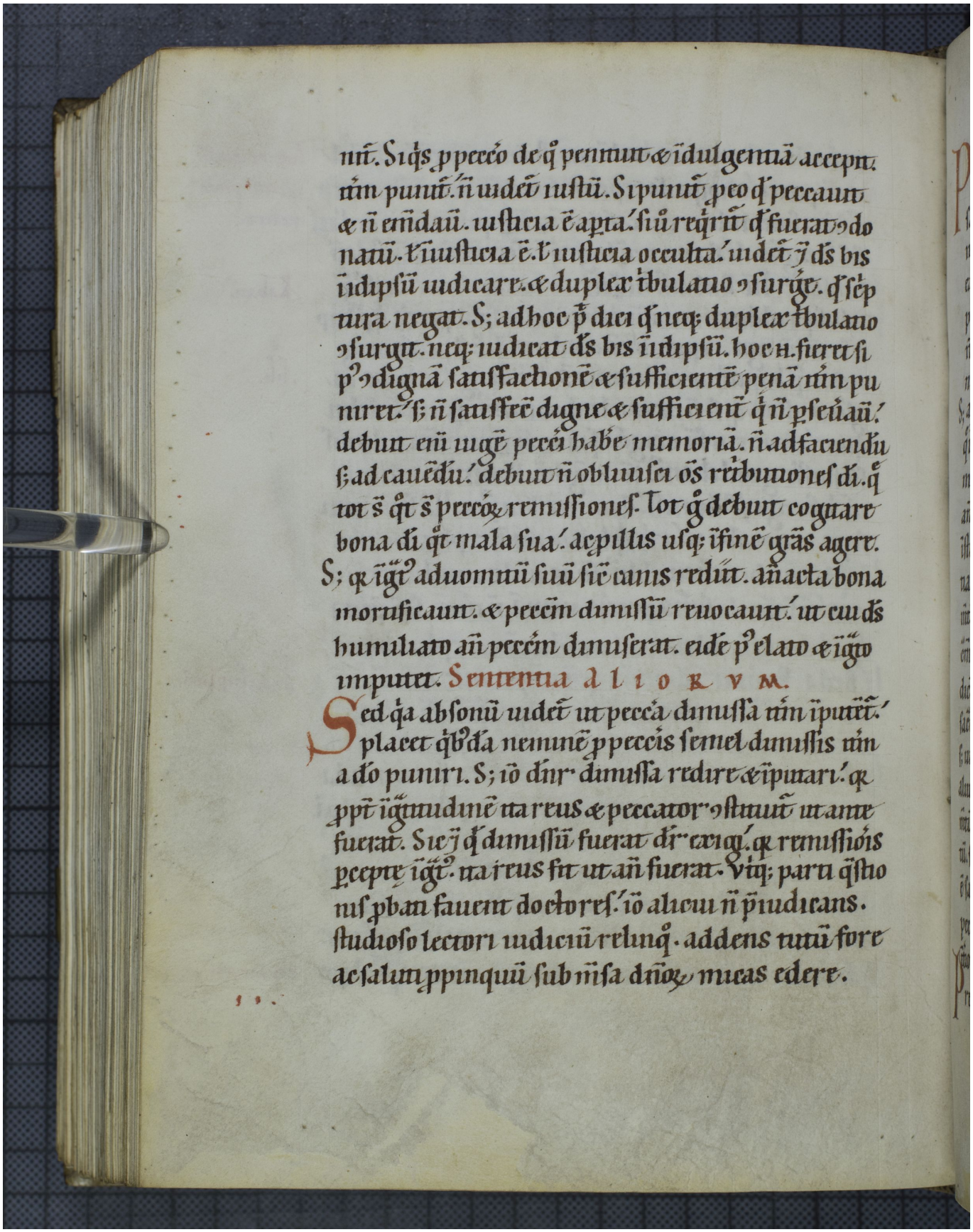

nit. Si q̄s ꝑ pecc̄o de q̄ penituit & ĩdulgentiã accepit.
itm̄ punit. n̄ uidet iustũ. Si punit ꝑ eo q̄ peccauit
& n̄ em̄dauit. iusticia ē apta. si ũ req̄rit q̄ fuerat ꝯdo
natũ. ꝛ iniusticia ē. ꝛ iusticia occulta. uidet ĩ d̄s bis
ĩ idipsũ iudicare. & duplex tribulatio ꝯsurge. q̄ scrip
tura negat. S; ad hoc p̄ dici q̄ neq; duplex tribulatio
ꝯsurgit. neq; iudicat d̄s bis ĩ idipsũ. hoc n. fieret si
p̄ ꝯdignã satisfactionẽ & sufficientẽ penã itm̄ pu
niret. s; n̄ satisfec̄ digne & sufficient̄ q̄ n̄ ꝑseuauit.
debuit em̄ iugẽ pecc̄i habe memoriã. n̄ ad faciendũ
s; ad cauẽdũ. debuit n̄ obliuisci ōs retributiones d̄i. q̄
tot s̄ q̄t s̄ pecc̄oꝝ remissiones. Tot ḡ debuit cogitare
bona d̄i q̄t mala sua. ac ꝑ illis usq; ĩ finẽ grãs agere.
S; q̄ ĩgr̄ aduomitũ suũ sic̄ canis redit. an̄ acta bona
mortificauit. & pecc̄m dimissũ reuocauit. ut cui d̄s
humiliato an̄ pecc̄m dimiserat. eidẽ p̄ elato & ĩgr̄to
imputet. Sententia aliorum.

Sed q̄a absonũ uidet ut pecc̄a dimissa itm̄ ĩputẽt.
placet q̄b̄ d̄a neminẽ ꝑ pecc̄is semel dimissis itm̄
a d̄o puniri. S; iõ d̄nr dimissa redire & ĩputari. q̄
ꝑpt̄ ĩgr̄titudinẽ ita reus & peccator ꝯstituit ut ante
fuerat. Sic ĩ q̄ dimissũ fuerat d̄r exigi. q̄ remissiõis
ꝑcepte ĩgr̄. ita reus fit ut an̄ fuerat. Vtq; parti q̄stio
nis ꝑbati fauent doctores. iõ alicui n̄ p̄iudicans.
studioso lectori iudiciũ relinq̄. addens tutũ fore
ac saluti ꝑpinquũ sub m̄sa d̄nõꝝ micas edere.